

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB14

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-id76b2daa4-b016-4cc8-9b1b-c1c2bb0c4ffa.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Opgjørelse med Hensyn til mit Skridt mod *Corsaren*.

A. Følgerne for Forholdene.

1) Det gjaldt om at splitte P. L. Møller og Goldschmidt ad; og at faae G. bort fra *Corsaren* – det er dog lykkedes.

2) Det lindrede dog for Mange af de Angrebne den forandrede Stilling det Hele fik derved, at jeg sprang deri,^[a]

[a] og just fra den Høide, at være udødeliggjort og lovpriset.

3) Der er i Henseende til Fremstillingen af det Religieuse, som skal frem, lagt til Rette ved at vække Opmærksomheden, og skal man have den menige Mand med sig, er det altid det sikkest, først at lade ham komme til at gjøre Uret, saa han bag efter selv kan see, at han har gjort Uret, thi den menige Mand er altid godmodig, og vindes sikkest, naar han er fortrydende; man skal ikke stride med ham om Magten, men give ham Magten og saa faae ham til at misbruge den; det tilfredsstillter ham, at han dog fik Magten, og desto villigere er han til at fortryde Misbruget.

B. Følgerne for mig.

1) Den Tilfredsstillelse, at jeg blev mig selv og min Idee tro i ikke at gyse tilbage for nogen Consequents, men vove til det Yderste. Denne Tilfredsstillelse svarer igjen til min historiske Betydning; og det samme Skridt har forlænget mit Navns Fremtid meget betydeligt.

[b] Jeg havde jo slaaet an ilronie: hvilken Satire da over mig, hvilken tilintetgjørende Dom, hvis jeg ikke af yderste Evne havde forhindret den Opfattelse: *Corsaren* er ogsaa saadan Ironie, de Tvende anerkjende hinanden, *Corsaren* udødeliggjør ham som Mesteren. Og, christeligt, hvilken Dom over mig, at jeg havde været samtidig med en saadan Demoralisation, og altsaa enten været dum nok til ikke at see den, ell. feig nok til ikke at handle.

2) Da jeg opgav det at være æsthetisk Forf, og altsaa mistede dette Understøttende i Forhold til at sikre indirecte Meddelelse: saa blev den dog nu igjen sikkert paa en anden Maade ved nemlig at danne mig denne Modstand.

3) Havde jeg ikke gjort det Skridt var reent Dobbelt-Faren i Forhold til det Xstlige undgaaet mig, saa jeg bestandigt kun var kommet til at opfatte det Xstlige med Hensyn til Inderlighedens Vanskelighed.

4) Det er blevet min egen Opdragelse og Udvikling.

5) Jeg har som Forfatter faaet ligefrem en ny Stræng

til paa mit Instrument, er blevet sat istand til at tage
Toner, som jeg ellers aldrig havde drømt om.

6) Jeg har i strengere Forstand naaet »Virkelighed.«

#